

Les narracions del Profeta Muhammad (PBD) i els Dotze Successors (P) seus també posen èmfasi en el fet que han d'existir experts per a guiar els creients cap a la seva responsabilitat amb el Creador, just com el darrer Imam d'Ahl ul Bayt (P) va dir: *"Aleshores, pel que fa als Fuqahà que protegeixen llur pròpia anima, que salvaguarden llur religió, que van contra els desigs i les passions de llurs baixos desigs i que són obedients a l'ordre del seu Amo, és permisible per a la gent comuna de seguir-los en qüestions religioses (fer-los Taqlid) i aquest estat (espiritual) es troba només en alguns dels savis xiïtes –no pas en tots".* (Wassail aix-Xi'a, Vol. 27, pàgina 131, Hadith 33401).

Hi ha nombrosos exemples durant la vida del Profeta Muhammad (PBD) i els seus Successors Infal·libles (P) en els quals dirigiren els seus companys per a guiar els seguidors en localitats llunyanes i els ensenyaren la metodologia de com derivar normes islàmiques per a "noves qüestions" que poguessin sorgir.

Les condicions necessàries per a la qualificació de Mujtahid

Es deriva dels textos religiosos que ser un expert en jurisprudència islàmica (*fiqh*) i les altres ciències islàmiques no és prou en si mateix per a la qualificació com a Mujtahid a qui qualsevol pugui seguir. A més de l'alt nivell de d'estudis islàmics que hom ha d'haver dominat, la llei islàmica diu que un Mujtahid ha de ser un home lliure, de naixement legítim que hagi passat l'edat de la pubertat, mentalment sà, Xi'a lthna 'Aixeri i 'adil –un terme que pot ser traduït com a "just" però que inclou qualitats morals i legals, com ara la pietat i l'abstenció de tot allò que la Xari'a prohibeix i el compliment de totes les seves obligacions.

Com reconèixer qui és un Mujtahid a qui podem seguir

Com pot descobrir un/a creient ordinari/a qui és el Mujtahid que ha de seguir? Hi ha tres maneres reconegudes: 1) Coneixement personal si s'és un savi religiós; 2) El testimoni de dues persones 'adils, sàvies que algú és un Mujtahid; 3) Un grau de popularitat que no deixi lloc a dubte que una persona és un Mujtahid.

Al damunt, la major part dels savis actuals sostenen que és més desitjable seguir un Mujtahid que sigui *al-A'lam*. En un sentit general això significa "el més savi", però en aquest context específic significa el jurista que sigui més expert a derivar les normes de la Xari'a de les fonts. El *més savi* pot ser reconegut en qualsevol de les tres maneres en què pot ser reconegut un Mujtahid, tot i que de vegades és difícil per als savis de la Xi'a distingir qui d'entre els juristes és el més savi. Com a resultat, més d'un Mujtahid pot ser seguit en taqlid al mateix temps (encara que no, és clar, per la mateixa persona), com és el cas del present en què hi ha uns 15 savis que poden seguir els creients, però aquesta multiplicat no acaba en cap desacord pràctic en matèria legal en la comunitat xiïta.

La importància de l'Ijtihad i el taqlid

"Si després de l'ocultació del vostre Qa'im no hi hagués una persona entre els savis que: inviti cap a ell (l'Imam); guii els altres cap a ell; defensi la seva religió mitjançant les proves d'Al.lah; rescati els sevents oprimits d'Al.lah de les trampes d'Iblis (Satan) i les seves hosts, i les trampes dels enemics (d'Ahl al-Bait), aleshores no hi hauria cap persona (a la terra) llevat de qui hauria deixat la religió d'Al.lah. Amb tot, aquests savis s'encarreguen de ser els protectors dels cors dels seguidors oprimits de la mateixa manera que un capità d'un vaixell pren el control de les vides i la seguretat d'aquells que hi ha a l'embarcació. Així, aquests (savis – els Ulama) són la millor gent per Al.lah, el Noble i Gran"

Biharul Anwar, vol. 2, pg. 6, sec. 8, trad. 12

Per saber més sobre l'autèntic Islam tal com explicaren els Ahl al-Bait, visiteu:

www.al-islam.org/faq

Durant la vida del Profeta Muhammad (*la pau sigui amb ell i la seva família*), ell era l'única autoritat en totes les qüestions polítiques i religioses o allò que tenia a veure amb la comunitat, i se li adreçaven a ell o a aquells a qui havia donat autoritat (per les ordres d'Al.lah) sobre els creients. Amb la seva mort, la cadena dels successors -els Dotze Imams- començà. El primer dels líders explícitament designats fou Ali ibn Abi Tàleb (*la pau sigui amb ell*) i el darrer successor és del dotzè Imam, al-Hujjat ibn al-Hassan al-'Askari (*que Al.lah apressi la seva vinguda*).

El lideratge del Dotzè Imam fou una mica diferent del dels anteriors onze imams perquè, per la saviesa d'Al.lah, estava obligat a tenir dues formes d'ocultació separades i distintes. La seva ocultació menor va durar poc, sobre uns 60 anys, temps durant el qual foren designats *representants específics*. Ells eren responsables de la transmissió de preguntes del dia a dia dels creients a l'Imam, recaptar els diversos impostos islàmics (khums, zakat, etc.) i distribuir-los segons l'Imam ho veia adequat, i altres obligacions.

Després de la mort del quart representant l'any 328 H., les portes de la *representació específica* es tancaren. Tot i això, la guia no es va acabar i d'acord amb la directiva emesa pel dotzè Imam, els creients havien de seguir els savis (*Fuqahà*) els quals: *"guarden llur ànima, protegeixen llur religió, i segueixen les ordres del seu Senyor (Al.lah)..."* Així, la *"representació general"* ha estat carregada a les espatlles de les *fonts d'emulació* (Mara'ja Taqlid).

Què és el Taqlid?

Taqlid prové de l'arrel àrab *"qal-la-da/yaqal-l-du/taqlid"* que significa "imitar" o "seguir". No vol pas dir "seguiment cec" com alguns han dit, ans al contrari, en el marc del sistema legal islàmic vol dir que si no es poden derivar les lleis de l'Islam de les seves fonts, hom es refereix i implementa els punts de vista del savi que té aquesta capacitat.

No estem obligats a fer Taqlid, sinó que com assenyalen els savis, la nostra **primera opció** és esdevenir un Mujtahid (*aquell que ha assolit el nivell de l'Ijtihad, ço és, la capacitat d'extreure independentment les lleis de l'Islam de les seves fonts*), i això és obligatori per a tots els creients, tot i que si una persona té aquest requisit, la resta estan exempts d'aquesta responsabilitat.

Com que assolir aquest nivell no és possible per a tothom, i pel fet que si

tothom dediqués la seva vida als estudis islàmics no hi hauria prou científics, metges, enginyers, artistes, dissenyadors, etc... la **segona opció** que tenim és realitzar la precaució (*ihtiyat*) en la llei islàmica. Si hom decideix seguir aquest mètode, aleshores en un assumpte particular, ha de veure les normes islàmiques que tots els maraja contemporanis han emès i escollir la posició *"més cauta"*.

S'ha de notar que el Taqlid pertany només al domini de la Xari'a; no hi pot haver taqlid en qüestions de creença (*Ussulu d-Din*). Un musulmà ha de fixar la seva creença en els fonaments de la religió després d'assolir la convicció de la seva veritat mitjançant l'examen i la reflexió. De fet l'Alcorà condemna molt clarament aquells que segueixen cegament a d'altres en qüestions de creença.

No, per tal que els actes d'adoració siguin realitzats correctament i acceptats, s'han de realitzar segons una de les tres opcions que hem donat més amunt. Així, si hom no ha assolit el nivell de *Mujtahid*, ni practica l'*Ihtiyat*, i no fa *Taqlid* d'un marja reconegut, totes les accions d'aquella persona (com les oracions i el dejuni) seran **nul·les i invàlides**.

Prova lògica del Taqlid

Com en altres esferes de la nostra vida, ens referim als experts per solucionar els nostres problemes car no podem ser una autoritat en tots els aspectes i qüestions com l'enginyeria, la medicina, l'optometria reparació de cotxes, etc. Sempre portem els nostres problemes a aquells que han estudiat i s'han especialitzat en una àrea determinada de la vida. Les interpretacions i les normes religioses no són diferents, i per això la lògica dicta que si no tenim el nivell per entendre la Xari'a, hem de preguntar a aquells que sí han assolit aquest estadi.

Prova textual del Taqlid

L'Alcorà es refereix a "seguir els altres" (en termes de guia religiosa) nombroses vegades. Al capítol novè de l'Alcorà, aleia 122, llegim: *"No és adequat que tots els creients surtin d'expedició. Per què no viatgen alguns de cada grup per ser instruïts en la religió i que amonestin els seus quan retornin a ells i així, potser, tinguin temor (de Déu).?"*

Aquesta aleia mostra que un grup de gent ha d'esforçar-se per adquirir una comprensió profunda de la religió, i després dels estudis i després que els altres retornin a casa del camp de batalla, han d'ensenyar i instruir els creients respecte llurs responsabilitats religioses.